

Recensies

V recensies

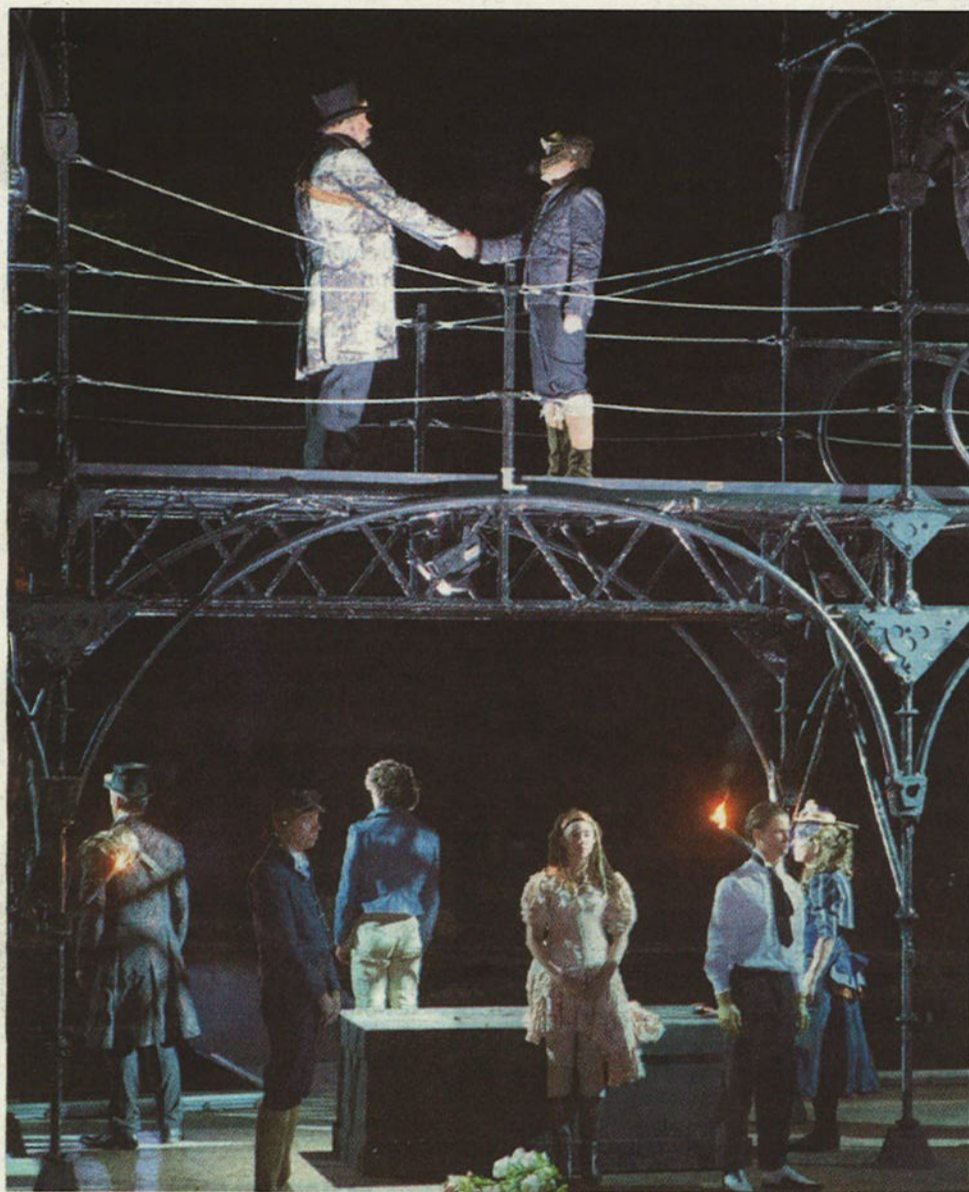

Kijk voor alle recente recensies (ook van de hiernaast aanbevolen exposities en voorstellingen) op volkskrant.nl/recensies

BEELDDE KUNST
Design Derby: Nederland-België is een interland vol **designhighlights** in Boijmans Van Beuningen t/m 13/9.

THEATER
De talenten in **De Lady Macbeth** uit het district Mtsensk verdienen een publiek. T/m 9/9.

CABARET
Johan Fretz en Marcel Harteveld doen kritisch zelfonderzoek in een geestig programma. Tournee t/m 14/12.

Bijna alle handelingen vinden plaats in een immens, stalen decor. Foto Koen Timmerman

Een mystieke wandeling en een warmbloedige geschiedenisles op Theater Festival Boulevard. Ze verdienen belde een groot publiek.

Foto Phile Deprez

Lucas De Man pakt zijn publiek in op hartveroverende wijze, met hulp van interviews, video, boeken en Playmobilpoppetjes.

Een reis naar binnen en een reis naar buiten. Twee diametraal verschillende voorstellingen, te zien tijdens Theaterfestival Boulevard, bezorgen je een wonderlijk verrijkende ervaring. *Curve* van Schweigman&/Het Houten Huis is een mystieke wandeling door een opgeblazen spiraalvormige tunnel, die het verlichte gevoel oproept dat mensen associëren met een bijna-doodervaring. *Rümke en De Man Door Europa* van Het Zuidelijk Toneel/Stichting Nieuwe Helden is juist een talig, warmbloedig pleidooi voor een gezonde betrokkenheid bij de publieke ruimte. Theatermaker Lucas De Man koppelt ontmoetingen met 23 mensen tijdens een reis door acht Europese landen aan visionaire inzichten uit de 16de eeuw, met als leidraad levensvragen over pessimisme en optimisme, engagement en cynisme. Deze ijle gebeurtenis én warmbloedige geschiedenisles verdienen beide een groot publiek.

Op een gräveldje in een woonwijk ligt een witte, verlichte ring alsof een engel haar armband heeft laten vallen. In verstild tempo mag je één voor één naar binnen, door de sluis in de vorm van een opgeblazen vagina. Binnen volg je de spiraalvormige curve van een melkwitte tunnel; al snel raken begin en eind uit zicht. Wie er gevoelig voor is, ervaart een overgangsrutueel, van buiten naar binnen, van hier naar het hierna. Theatermaakster Boukje Schweigman en kunstenaar Cocky Eek

Theaterfestival Boulevard
Theater/Installatie

Curve door Schweigman&/Het Houten Huis, 7/8, Heetmanplein, Den Bosch. Aldaar t/m 16/8. Daarna op Festival Noorderzon, Groningen en op Podium Hoge Woerd, Utrecht. *Rümke en De Man Door Europa* (Foto) van Het Zuidelijk Toneel/Stichting Nieuwe Helden, 7/8, Verkadefabriek, Den Bosch. Aldaar vandaag. 15/9, NWE Vorst Tilburg en 17/9 Parktheater, Eindhoven.

Alle lof voor de engelachtig naïeve Romeo en de onweerstaanbaar bijdehante Julia in Diever.

Romeo & Julia
Theater

Van William Shakespeare door Shakespeare Theater Diever, regie en bewerking: Jack Nieborg. In Openluchttheater Diever, 7/8. Daar t/m 12/9.

Openluchtvoorstelling Romeo & Julia in Drenthe levert een mooie, leuke toneelavond op.

Een kus, een lange, innige, heftige, smachtende en smakkende kus. Zo wordt de eerste ontmoeting tussen Romeo en Julia bezegeld. Bij het Shakespeare Theater Diever laat regisseur Jack Nieborg die kus tergend lang duren, zodat we het allemaal weten: ja, dit is echte liefde en pure hartstocht, tot de dood erop volgt.

Het is een eigenzinnig begin van de openluchtvoorstelling, die in het Drentse Diever – al sinds 1946 thuisplaats van de jaarlijks Shakespeare-opvoeringen – een mooie, leuke en tegen het eind ook nog ietwat treurige toneelavond oplevert.

Nieborg zelf heeft het stuk tamelijk rigoureus bewerkt en teruggebracht tot een kernachtige vertelling over de jonggeliefden Romeo en Julia. Afkomstig uit rivaliserende families in Verona is hun liefde van meet af aan gedoemd te mislukken. Voor het zover is, tarten ze vol overgave het noodlot.

Het lommerrijke theater in het Diverse bos is in vieren gedeeld door een groot speelvlak in kruisvorm. Centraal staat een immens, stalen decor, een soort loopbrug in twee verdiepingen, waarin nagenoeg alle handelingen en locaties samenvallen: van spetterende feesten tot geheime bedscènes, van zwoele slaapkamer tot sombere grafkelder.

Als altijd is Nieborgs vertaling vlot, fris en eigentijds. En prettig dubbelzinnig op z'n tijd, vooral als de jonge-

mannen de voordelen van hun jongheren beschrijven. Even ligt meligheid op de loer, maar omdat het speltempo hoog ligt, wordt de valkuil van flauw schoolcabaret vermeden.

Een beetje knullig zijn de vechtpartijen waarmee alle ellende begint, alsof die bijzaak zijn. Nieborg legt het accent op de prille liefde tussen de twee jonge protagonisten en op de generatiekloof. Van de oudere generatie en met name Julia's ouders maakt hij egoïstische, nare mensen die hun kinderen verachten. Een gedurfde opvatting, die hier, mede door het hard-laconieke spel van Bert Wijers als Julia's vader goed uit de verf komt.

Alle acteurs zijn amateurtoneelspelers en dit jaar zijn ze van hoog niveau. Met de schitterend flegmatieke Dick van Veen (pater Lorenzo) en een licht overspannen Marion Juch (Julia's voedster) als uitschieters. Alle lof ook voor Tijn de Jong (Romeo) en Judith Teune (Julia): hij engelachtig naïef, zij onweerstaanbaar bijdehand.

Ook productioneel is deze *Romeo & Julia* tot in de puntjes verzorgd: fraaie muziek (van rock, tot house, tot romantiek), mooi belicht en een perfect afgestelde geluidsinstallatie waardoor alle acteurs goed hoorbaar zijn.

Als de voorstelling onder luid applaus is afgelopen, zet Nieborg zijn Romeo en Julia opnieuw frontaal op het podium, en jawel: weer een kus die zorgeloos lang duurt. Zelden een Romeo zo intens verliefd zien kijken en een Julia daar zo volkomen terecht voor zien platgaan.

Hein Janssen

Loes Luca ontvangt haar moeder en andere gasten in haar tent alsof ze thuis is. Een wonderlijk schouwspel, saai noch gelikt.

De Parade
Theater

Met Loes Luca (foto) en de Theatertroep. 17/7, Martin Luther Kingpark, Amsterdam. Daar t/m 23/8.

De Theatertroep doet elke avond een greep uit tientallen sketches. Omdat de spelers zo getalenteerd zijn, werkt het.

Loes Luca woont de komende week in het Martin Luther Kingpark te Amsterdam en iedereen mag langskomen. In een van de grotere theatertenten op de Parade – het rondreizende festival is in Amsterdam aanbeland – heeft de Rotterdamse comédienne haar huis laten nabouwen voor een bijzonder experiment: de doorlopende voorstelling. Dat 'doorlopend' mag op twee manieren worden begrepen. Ten eerste stopt het niet. Luca staat de hele avond op toneel, te doen alsof ze thuis is en zich te vermaken met vrienden en gasten. Ten tweede dient het publiek de voorstelling te doorlopen, via zo'n hekkendoelhof als bij een pretpark attractie. Medewerkers manen toeschouwer die te lang blijven stilstaan tot dóórlopen.

Wat is er dan te zien? Dat is elke avond anders. Zaterdag nodigde Luca haar moeder uit voor een gezellig onderonsje, afgelopen vrijdag was het bonte avond. Bandjes, matige cabaretiers, onverwacht goede zangers, iedereen die zich aanmeldde, kon in Luca's huiskamer optreden. Tussendoor zong ze zelf liedjes (van Anneke Grönloh bijvoorbeeld), speelde ze met een computer (op een groot scherm was te zien hoe ze door albums vol familiefoto's klikte) of maakte ze grapjes met vrienden. Regisseur Pieter Kramer, verkleed als mevrouw Lips, scharrelde door de kamer, cabaretier Art-Jan de Vries serveerde de drankjes. Een wonderlijk

schouwspel, saai noch gelikt. Luca is op haar best op momenten dat er niks gebeurt, improviserend tegen het publiek met ontregelende grappen.

Minstens zo leuk en eveneens elke avond compleet anders is de Paradevoorstelling *Vaudeville*, van het vijftienkoppige acteurscollectief De Theatertroep. Ook dit is een doorlopende voorstelling, maar dan net iets anders. Uit een collectie van tientallen nummers, sketches en slapsticks van ongeveer een kwartier stellen de spelers elke avond een ander programma samen. In een houten theaterje, met de naam Café IK, deden ze vrijdag een goochelact met de twee slechtste goochelaars van de wereld. Tommy Cooper en Monty Python waren nooit ver weg. Andere acts zijn gebaseerd op (werk van) Annie M.G. Schmidt, Shakespeare en Koot en Bie. Omdat de spelers zo getalenteerd zijn, werkt het. Je wilt nooit meer weg. Dat hoeft ook niet.

Vincent Kouters